

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2018 r. – Sony Interactive Entertainment Europe / EUIPO – Marpefa (Vieta)

(Sprawa T-879/16) ⁽¹⁾

{Znak towarowy Unii Europejskiej — Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku — Graficzny unijny znak towarowy Vieta — Rzeczywiste używanie znaku towarowego — Decyzja wydana w następstwie stwierdzenia przez Sąd nieważności wcześniejszej decyzji — Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/1001] — Powaga rzeczy osądzonej}

(2018/C 112/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: S. Malynicz, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: J. Crespo Carrillo i D. Walicka, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO była również: Marpefa, SL (Barcelona, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 października 2016 r. (sprawa R 1010/2016-4) dotyczącą postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku pomiędzy Sony Computer Entertainment Europe Ltd a Marpefą.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 4 października 2016 r. (sprawa R 1010/2016-4) dotyczącej postępowania w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku między Sony Computer Entertainment Europe Ltd a Marpefa, SL.
- 2) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 53 z 20.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 8 lutego 2018 r. – Institute for Direct Democracy in Europe/Parlement

(Sprawa T-118/17) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne — Parlament Europejski — Decyzja przyznająca subwencję fundacji politycznej za rok 2017 i przewidująca płatność zaliczkową do wysokości 33 % maksymalnej kwoty subwencji oraz obowiązek przedłożenia bankowej gwarancji płatności zaliczkowych — Skarga o stwierdzenie nieważności — Akt zaskarżalny — Dopuszczalność — Obowiązek bezstronności — Prawa do obrony — Rozporządzenie finansowe — Zasady stosowania rozporządzenia finansowego — Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 — Proporcjonalność]

(2018/C 112/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: E. Plasschaert i É. Montens, avocats)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Burgos i S. Alves, przedstawiciele)

Przedmiot

Żądanie na podstawie art. 263 TFUE mające na celu stwierdzenie nieważności decyzji FINS-2017-28 Parlamentu Europejskiego z dnia 12 grudnia 2016 r. dotyczącej przyznania skarżącej subwencji, w zakresie w jakim decyzja ta zawiesza wypłatę rzezoną za rok 2017 i w zakresie w jakim ogranicza płatność zaliczkową w wysokości 33 % maksymalnej kwoty subwencji z zastrzeżeniem przedłożenia gwarancji bankowej.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) *Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE)* pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Parlament Europejski, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie zastosowania środka tymczasowego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 121 z 18.4.2017.

Postanowienie Sądu z dnia 23 stycznia 2018 r. – Campailla / Unia Europejska

(Sprawa T-759/16) ⁽¹⁾

(Skarga o odszkodowanie — Prawo instytucjonalne — Odpowiedzialność Unii Europejskiej — Orzeczenia wydane przez Sąd i Trybunał — Skarga odrzucona przez Sąd jako niedopuszczalna — Odwołanie odrzucone jako niedopuszczalne ze względu na brak reprezentacji — Skarga oczywiście niedopuszczalna)

(2018/C 112/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Massimo Campailla (Holtz, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Rollinger)

Strona pozwana: Unia Europejska, reprezentowana przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (przedstawiciele: początkowo J. Inghelram oraz L. Tonini Alabiso, następnie J. Inghelram oraz V. Hanley-Emilsson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody poniesionej przez skarżącą w związku z postanowieniem z dnia 6 października 2011 r., Campailla/Komisja (C-265/11 P, niepublikowany, EU:C:2011:644).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona.
- 2) Massimo Campailla pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Unię Europejską, reprezentowaną przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.